

Uvsiagtighederne hænge saaledes sammen med den svævende Tilstand, at man af den Grund var nødsaget til at bruge en ganske anden Fremgangsmaade ved disse 14 Affnit, end ved alle de andre, det er, som sagt, denne Forflaring, jeg endnu savner; enten maatte man, synes jeg, have foreslaaet os, at vi skulle votere de 4,500,000 Rbd., eller jeg synes, man maatte holde sig til Krigsministerens Forslag, som det var fremkommet, og ikke gjøre den forunderlige Forskjel mellem de 14 og alle de øvrige Poster. Som Grund, hvorfor denne Forskjel skulde gjøres, veed jeg virkelig ikke, at den meget ærede Rigsdagssmand anførte Andet, end at i det Hele jo dog disse 300,000 Rbd. ikke var Noget at tale om; naar Budgettet var paa 4,500,000 Rbd., saa kunde det jo være det samme, hvad vi gjorde ved de 300,000 Rbd.; men det er jo dog en Betragtningssmaade, som det ærede Udvalg virkelig i de andre Grene af sin Betænkning aldeles ikke har fulgt. Vi have seet, at det ærede Udvalg i flere andre Retninger med megen Omhu har gjenneemgaaet de enkelte Poster, og at det end ikke har anseet det for at være under sin eller Thingets Værdighed at gjøre Forslag selv med Hensyn til enkelte Hundreder, saa jeg synes ikke, vi skulle behandle disse 300,000 Rbd. saa fornemt, som om vi ikke brød os om, hvorledes de bleve nærmere fordeelte; jeg synes, vi kunde gjerne blive ved de Bilag, der nærmere forklare disse Summers Anvendelse, og jeg troer det saameget mere, fordi der dog altid er noget Mere vundet, naar man holder sig til Diebliffet, end naar man i en Ting som denne seer saa langt ud i Fremtiden. Jeg kan ikke nægte, jeg troer ikke, det er en ønskelig Form, hvori denne Betænkning er fremkommen fra Udvalget med Hensyn til dette Budget; det er meget muligt, at jeg deri kan tage feil, men jeg udbeder mig Tilladelse til at forklare min Mening noget nærmere. Ligesom jeg overhovedet er af dem, der foretrække en ringere Besparelse i Diebliffet for Løfter om og Udsigter til store Besparelser i Fremtiden, saaledes er jeg ogsaa af dem, der mene, at et Thing som dette og Thingets Udvalg fornemmeligt maa gjøre den Gjerning, som i Diebliffet er anvist dem; at

de enkelte Medlemmer ere istand til at see vidt ud i Fremtiden, det er noget ganske Andet, men jeg troer ikke, det er ganske rigtigt, naar et enkelt Medlem ved sin Autoritet bringer et Udvalg i dets Heelhed til at tillegue sig saadanne Anskuelser, uden at de dog fremsættes i Form af Indstillinger, som saa skulde have umiddelbar Anvendelighed, til Overveielse; et Udvalg skal efter min Mening ikke henstille slike Fremtidstanker, det skal holde sig til hvad der foreligger; det skal ikke gjøre enkelt Mandes Gjerning, ikke fremkalde Forhandlinger, som dog ikke kunne føre til noget Resultat. Paa denne Maade, mine Herrer, kommer man til en Forhandling, hvis Betydning det er meget vanskeligt at gribe; den Enkelte, den, fra hvem disse Forslag i Betænkningen maaffee nærmest ere komne, ja, han kan have saa fast og fuld og uroffelig Overbeviisning, at han kan udtale det, men, hvis han vil udtale det, saa lad ham fremkomme med det i Form af Forslag til Beslutninger, lader os saa forhandle dem og lader os komme til Resultater med Hensyn til dem, men den Form, som er valgt her, disse mange fromme Onsker, aldeles ei ledsagede af nogen Indstilling med Hensyn til Diebliffet, denne Form, jeg tilstaaer det, det er maaffee en Feil hos mig, den tiltaler mig ikke, man kommer herved ind paa det, jeg kalder en svævende, en løs, en ubestemt Forhandling. Det seer for en overfladisk Jagttagelse ud, som Thinget bifalder hvad det ikke har havt Leilighed, ikke Opfordring til at prøve, det seer ud, som om den dannede en Opinion til Fordeel for Meninger, som ikke ere komne frem i en saadan Form, at man kan gribe dem, at man kan tage og føle paa dem, det seer ud, som om der stiftes Forpligtelser for Fremtiden, som ingen Mand veed, om han kan indløse. Ligesom jeg nu ikke holder saa meget af de Løfter, som skulle indfries om 6 eller om 4 eller 5 Maanedes, som af dem, hvis Forsaldstid ligger nærmere, saaledes holder jeg heller ikke af disse Erudsler, som udtales, for at virke om 4 eller 5 eller 6 Maanedes eller længere hen, det er efter min Mening ikke den rette praktiske Maade i et Thing som dette, thi Sagen bliver let derved stillet i